

A Tradīciju problēmas:

❖ Dieva baušļu aizstāšana. Markus 7:1-13.

- Dievs bija pavēlējis priesteriem šķīstīties ar ūdeni, pirms viņi varēja kalpot svētnīcā (2.Moz.30:17-21).
- Rakstu mācītāju un farizeju jautājums bija domāts, lai Jēzum pierādītu, ka Viņš neievēro baušļus (Mk.7:5). Taču šis jautājums nebija veiksmīgs.
- Jēzus baušļus ievēroja. Farizeji tos pārkāpa un aizstāja tos ar savām tradīcijām (Mk.7:6-8).
- Piemērs: ja viņi kaut ko veltīja Dievam [korban], piemēram, māju, viņi kļuva par tās izmantotājiem līdz savai nāvei. Viņi nedrīkstēja to izmantot citiem mērķiem, piemēram, palīdzēt saviem vecākiem (Mk.7:9-13).

❖ Kas apgāna un kas ne. Markus 7:14-19.

- "Svētā miesa" (no nokauta dzīvnieka) kļuva "nešķīsta", kad tai pieskārās rituāli nešķīsts cilvēks (Hag.2:12-13).
- Saskaņā ar farizeju tradīciju tas tika attiecināts uz jebkuru ēdienu (ko atļauj 3. Mozus 11. Mozus 11. pants) un uz jebkuru personu, neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav nešķīsta. Jautājums nebija saistīts ar to, kādu ēdienu drīkst vai nedrīkst ēst, bet gan ar veidu, kādā tas tiek ēsts (ar šķīstām - mazgātām - vai nemazgātām - nešķīstām - rokām).
- Tātad, ja jūs nemazgājāt rokas noteiktā veidā, ēdiens, ko jūs ēdāt, bija nešķīsts. Bet Jēzus skaidri pateica, ka tīrs ēdiens nekļūst nešķīsts, ja to ēd, neizpildot tradicionālo rituālu (Mk.7:18-19).
- Tomēr tas, kas patiešām apgāna cilvēku, ir tas, kas ir viņā. No mūsu vēlmēm, domām rodas mūsu grēki (Mk.7:20-23).

B Tradīcijas un pagāni:

❖ Suņi, kas pārspēj savus saimniekus. Markus 7:24-30.

- Saskaņā ar tradīciju jūds nedrīkstēja pieskarties pagānam (pagānam, cittautietim), nedz ieiet viņa vai viņas mājā, nedz ēst kopā ar viņu.
- Jēzus sarunā ar grieķieti, liekas, ka Viņš atbalsta šīs tradīcijas: "Es nevaru dziedināt tavu meitu, jo tu esi pagāniete, Es dziedinu tikai jūdus" (Mk.7: 26-27). Šajā aprakstā jūdi ir Dieva bērni, bet pagāni ir kā "mazi suņi" (pieradināti suņi).
- Sieviete Jēzus vēstījumā satvēra atstātos pavedienus, pieturējās pie tiem un ticībā ieguva uzvaru! (Mk.7:28).
 - (1) "Atstājiet vispirms" Viņa lūdza otro, lai paņemtu to, kas ir nobiris apakš galda, no bērnu druskām.
 - (2) "Kucēni" Pieradināti suņi (nevis klaiņojoši) bija daļa no ģimenes, tāpēc varēja baudīt tās priekšrocības.

❖ Ausis, kas ļauj sevi atvērt. Markus 7:31-37.

- Ierodoties Dekapolē, pie Jēzus atveda kādu cilvēku, lai Viņš viņu dziedinātu. Pavirzījās viņu malīnā, izmantoja īpašu veidu, lai viņu dziedinātu (Mk.7:32-34).
- Ar savu rīcību Jēzus nostiprināja šī cilvēka ticību, ka Viņš viņu var dziedināt. Pēc dziedināšanas ļaudis brīnījās par Jēzu, Viņa dziedināšanas brīnumu (Mk.7:35-37).
- Kāpēc Jēzus nopūtās sakot: "atveries!"? Nedzirdīgais tagad varēja skaidri dzirdēt, un pirmie Vārdi, ko viņš dzirdēja, bija Jēzus Vārdi. Jēzus domāja arī par tiem, kas Viņu dzirdēja, bet negribēja dzirdēt Viņa teikto, lai saņemtu vēsti.
- Jēzus vēlas, ka mūsu ausis būtu gatavas klausīties Viņa vēstījumus, kā arī sadzirdēt to cilvēku saucienus, kuriem nepieciešams dzirdēt savlaicīgus vārdus no mums.

C Tradīciju raugs. Markus 8:11-13.

- ❖ Kad viņi ieradās Dalmanutā, Jēzus satikās ar "kurlajiem farizejiem", kuri lūdza Viņam Viņa varas zīmi (Mk.8:10-11).
- ❖ Viņš atteicās dot viņiem kādu zīmi. Nekas nevarēja pārliecināt tos, kas negribēja pārliecināties. Neapmierināts, Viņš atstāja šo reģionu un devās ceļā kopā ar mācekļiem uz citu vietu (Mk.8:12-13).
- ❖ Ceļojuma laikā Jēzus viņiem stāstīja par "farizeju raugu", t.i., par mācībām un tradīcijām, kas tika ienestas reliģijā, kas to sabojāja (Mk.8:15).
- ❖ Viņi aizmirsa, ka Jēzum ir neierobežoti resursi ko varētu viņiem dot (Mk.8:16-21).